NN 114/2017 (22.11.2017.), Presuda Upravnog suda u Rijeci broj: 6 UsI-953/16-16 od 6. listopada 2017.

UPRAVNI SUD U RIJECI

2675

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Dariji Pugel, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Tee Jauk, u upravnom sporu tužitelja Ramiza Osmanovića iz Rovinja, Grisia 19, kojeg zastupa opunomoćenik Nedib Toromanović, odvjetnik u Poreču, Turistička 1, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera 6. listopada 2017. g.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/16-01/157, urbroj: 376-05/VGK-16-05 (IM) od 31. svibnja 2016. g.

Obrazloženje

Odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/16-01/157, urbroj: 376-05/VGK-16-05 (IM) od 31. svibnja 2016.g. odbačen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja Ramiza Osmanovića, a vezano uz prigovor na račune za razdoblje od srpnja do studenog 2015. g., ispostavljene od operatora javnih telekomunikacijskih usluga Hrvatskog Telekoma d.d., Zagreb (ovdje zainteresirane osobe). Tuženik je predmetnu odluku utemeljio na zaključku da tužitelj prigovorom zapravo osporava činjenicu da je isti sklopio predmetni ugovor, tvrdeći da se radi o kaznenom djelu zlouporabe osobnih podataka, a za koje postupanje tuženik na temelju čl. 51. st. 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje: Zakon) nije nadležan.

Tužitelj je protiv predmetne odluke tuženika ovome Sudu podnio pravovremenu tužbu, u kojoj osporava zakonitost te odluke, ističući da je tuženik pogrešno utvrdio da nije nadležan utvrđivati da navodno sklopljeni ugovor s tužiteljem predstavlja krivotvorinu, tim više što je tužitelj sam predložio snositi trošak vještačenja potpisa na zahtjevu za zasnivanje pretplatničkog ugovora. Na te okolnosti predlaže provođenje grafološkog vještačenja, pribavu spisa zainteresirane osobe te saslušanje agenta zainteresirane osobe koji je prijavio sporni ugovor.

Tužbenim zahtjevom predlaže poništavanje pobijanog rješenja tuženika.

Tuženik u odgovoru na tužbu ustraje kod obrazloženja pobijane odluke, pri čemu je ističe da je donošenju osporene odluke prethodio postupak proveden po odredbama čl. 12. st. 1. toč. 11. i čl. 17. st. 3 u svezi čl. 51. Zakona. Osporava tvrdnje tužitelja da je time što nije cijenio navode tužitelja da je netko zlouporabio njegove podatke i krivotvorio potpis pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, ističući da sukladno čl. 51. Zakona odlučivanje glede okolnosti da li je potpis na spornome ugovoru krivotvoren nije u nadležnosti tuženika, budući se sukladno ustaljenoj praksi radi o institutu građanskog prava. Zaključno navodi da za sada pravomoćnom presudom nije utvrđena odgovornost niti jedne osobe, te da je, budući u konkretnom slučaju nisu bile ispunjene formalne pretpostavke za pokretanjem postupka, zahtjev tužitelja pravilno odbačen. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva kao neosnovanog.

Hrvatski Telekom d.d. pozvan je ovosudnim rješenjem poslovnog broja 6 UsI-953/16-9 od 11. studenog 2016.g. da sudjeluje u ovom sporu kao zainteresirana osoba, no isti nije dostavio odgovor na tužbu, niti na koji drugi način sudjelovao u predmetnom sporu.

U tijeku spora održana je rasprava na ročištu održanom dana 29. rujna 2017.g., u prisutnosti službene osobe tuženika, a na temelju čl. 39. st. 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine« broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, dalje: ZUS) u odsutnosti uredno pozvanih tužitelja i zainteresirane osobe, koji svoj izostanak nisu opravdali, čime se smatra da je strankama u smislu čl. 6. ZUS-a dana mogućnost očitovanja o svim činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnima za rješavanje predmetnog upravnog spora. Službena osoba tuženika ustrajala je kod ranijih navoda, te predložila odbijanje tužbenog zahtjeva.